

Αγρόντος προσεχώς τοῦ ΣΤ' ἔτους τῆς «Ἑστίας», ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντας τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ Ζ' ἔτος παρακαλοῦνται νὰ ἀνανεώσωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν πρὸ τῆς 1 'Ιανουαρίου 1882, ὥπως ἡ ἐπέλθουσα διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Ἡ συνδρομὴ τῆς «Ἑστίας» ὀρίζεται ἐν τῷ μέλλοντι καὶ διὰ τὰς Ἀθήνας εἰς φράγκα 12 ἐτησίως, ἢ δὲ τιμὴ ἑκάστου φύλλου ἀπὸ τῆς 1 'Ιανουαρίου εἰς ἡλεπτά 25.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐν τῷ γερμανικῷ περιοδικῷ συγγράμματι «Magazin für die Literatur des In- und Auslandes» ὁ καθηγητὴς κ. Αὔγουστος Βόλτς δημοσιεύει μακρὰν καὶ εὐμενῆ βιβλιοκρισίαν περὶ τῶν δύο συλλογῶν δημοτικῶν ᾠμάτων, αἵτινες ἐξεδόθησαν πρὸ νενος, ἥτοι τῆς τοῦ Ἀραβαντινοῦ «Συλλογῆς ἡπειρωτικῶν ᾠμάτων» καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντ. Γιανναράκη ἐν Λειψίᾳ ἐκδοθείσης συλλογῆς «Δημοτικῶν ᾠμάτων τῆς Κρήτης».

Ὁ διάσημος Σουηδὸς περιηγητὴς Νόρδενσκιολδ ἐτοιμάζεται νὰ ἐπιχειρήσῃ προσεχώς νέαν θαλασσοπορίαν εἰς τὰς βορείας θαλάσσας χάριν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Βερολίνου περιλαμβάνει τοσούτους φοιτητάς ὅσους οὐδέποτε ἄλλοτε ἔσγιν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν ἐγγραφῶν ἀνῆλθεν εἰς 4,421· προστιθεμένων δ' εἰς τούτων καὶ τῶν ἀρχαίων, ὑπολογίζεται ὅτι ὁ ὅλος ἀριθμὸς υπερβαίνει τοὺς 5,000.

Τὴν 8 τρέγοντος (ν) ἐγένοντο ἐν τῇ γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ ἡ ἐκλογὴ τριῶν νέων ἀκαδημαϊκῶν εἰς πληρωσιν τῶν διὰ τοῦ θανάτου τριῶν ἀρχαίων αὐτῆς μελῶν, τοῦ Littré, Dufaure καὶ Duvergier de Hauranne, γηρευσουσὴν ἑδρῶν. Ἐξελέγησαν δὲ ἐκ τῶν παρουσιασθέντων ὑποψηφίων εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ μὲν Littré ὁ διάσημος χημικὸς Pasteur, τοῦ Duvergier de Hauranne ὁ λυρικὸς ποιητὴς Sully-Prudhomme καὶ τοῦ Dufaure ὁ μυθιστοριογράφος Cherbuliez. Ἀπαντες οἱ ἐκλεγθέντες εἶνε ὀνόματα πρὸ πολλοῦ ᾗδῃ διάσημα ἐν τῇ ἐπιστῇ καὶ τῇ φιλολογίᾳ, ὁ μὲν Pasteur διὰ τὰς σπουδαιότητας αὐτοῦ χημικῆς ἀνακαλύψεως, ὁ Sully-Prudhomme ὡς περιπαθὴς λυρικὸς ποιητὴς, ὁ δὲ Cherbuliez ὡς εἰς τῶν γλαφυροτέρων καὶ γονιμοτέρων μυθιστοριογράφων. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἔλκει τὸ γένος ἐκ Γαλλοῦ, ὁ δὲ Sully-Prudhomme, ἄγων νῦν τὸ 42ον ἔτος τῆς ἡλικίας, ὑπῆρξεν ἄλλοτε γραφεὺς συμβολαιογράφου.

Νέος κομῆτης ἀνεκαλύφθη καὶ πάλιν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, ὁ ἑβδόμος οὗτος ἐν διαστήματι τοῦ λήγοντος ἔτους. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ σφάγιον αὐτοῦ εἶνε ἀόρατον ἄνευ τηλεσκοπίου, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ διεύθυνσίς του εἶνε πρὸς τὴν γῆν, πιθανόν ὅτι μετ' οὐ πολὺ θὰ γείνη ὁρατὸς εἰς γυμνὸν ὀφθαλμόν.

Σπουδαῖαι ἀρχαιολογικαὶ ἀνακαλύψεις ἐγένοντο ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ πόλει Corneto τῆς Ἰταλίας, κειμένη παρὰ τῇ ἀρχαίᾳ Ταρκινίᾳ.

Ἐν γωνίᾳ τῆς αὐτῆς νεκροπόλεως, ἔνθα οὐδεμία εἶχε γείνη τίσις ἀνασκαφῆς, εὐρέθησαν μικροὶ τάφοι περιέχοντες μεγάλας τεφροδόχους κλῖπας εἰδους πρωτοφανοῦς ἐν τῇ νεκροπόλει τῆς ἀρχαίας Ταρκινίας.

Αἱ κλῖπαι αὗται εἰσὶ σχήματος παναρχαίου, ὥπερ ἄγνωστον ἐστὶ ἐὰν προέρχεται ἐκ τῶν Φοινίκων ἢ τῶν Αἰγυπτίων· τὸ μόνον βέβαιον εἶνε, ὅτι ἀνήκουσιν εἰς ἐποχὴν προγενεστέραν τῶν Ἑτρούσκων.

Αἱ μέγραι τοῦδε εὐρεθείσαι ἀνέρονται εἰς 17, ἔχουσαι πλάτος τὰς αὐτὰς διαστάσεις, ἥτοι ὕψος μὲν 0.37, μέγιστον δὲ πλάτος 0.95, καὶ μίαν μόνην λαβὴν. Εἰσὶ κατεσκευασμέναι ἐκ κοινῆς ὀπτῆς γῆς καὶ κοσμοῦνται διαπαστάσεων, αἵτινες φαίνονται ὡς ἀπεικονίζουσαι ἄνθρωπον. Περιεσώθησαν δ' ἐν αὐταῖς λεῖψανα ὀστέων καὶ τέφρας.

Ἐν τοῖς αὐτοῖς τάφοις εὐρέθησαν ὡσαύτως διάφορα ὀρεχάκινα ἀντικείμενα καὶ ἄλλα ἐξ ὀπτῆς γῆς περιεργότατα, ἐν αἷσι δύο λυγροστάται πολυφῶτοι, μικρὰ λεμβὸς, μέγα ἐπικάλυμμα ἔχον σχήμα κράνου, μικρόν ἄρμα τετατῆρον ὕψους μὲν 0.21, καὶ πλάτους 0.26. Ἡ περὶ τὸν ἄρματος τούτου ὑπάρ-

χει ζῶον ὀρεχάκιον σχήματος φανταστικοῦ μάλλον, δικέφαλον, τετράπονον ὅμα καὶ πτερωτόν. Εὐρέθη ὡσαύτως κράνος ἐξ ἐπιγύσου καὶ γεγλυμένου μετάλλου, μὲ αἰχμὴν ὑπεράνω, φέρον δ' ἐκατέρωθεν λεῖψανα ὀρεχάκιον κοσμημάτων, ἅτινα φαίνεται, ὅτι ἀπετελοῦν μέρος τοῦ κράνου.

Πάντα τὰ εὐρήματα ταῦτα ἀποδεικνύουσι προδήλως, ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς Ταρκινίας κατοικήθη ποτὲ, πρὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Ἑτρούσκων, ὑπὸ ἀποίκων ἐξ ἀνατολῆς ἐλθόντων.

Κατὰ τὴν «Νέαν Ἑφημερίδα» τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν πρόκειται προσεχώς νὰ ἰδρυθῇ ἡ «Γεωγραφικὴ ἑταιρία», ἥς ἡ ἀνάγκη τοσοῦτον ἐγένετο παρ' ἡμῖν καταφανῆς, ἰδίᾳ μετὰ τὴν τελευταίαν ἐν Βενετίᾳ γεωγραφικὴν ἐκθεσιν καὶ τὸ γεωγραφικὸν συνέδριον. Τὰ σχετικὰ πάντα προετοιμασθέντα θέλουσι παραπεμφθῆ προσεχῶς εἰς ἕνα τῶν παρ' ἡμῖν πρωτευόντων συλλόγων, εἰς ὃν θέλει ἀνατεθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἡ σύστασις τῆς ἑταιρίας ταύτης.

Ἡ σεβρικὴ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἐξελέξατο παμψηφεὶ μέλη αὐτῆς τοὺς καθηγητάς τοῦ ἡμετέρου πανεπιστημίου κκ. Στέφανον Κουμανοῦδην καὶ Κωνσταντῖνον Παπαρηγόπουλον, καὶ τὸν κ. Π. Λάμπρον.

Ἡ ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων τῆς Κρήτης, γενομένη ὑπὸ ἀπογραφικῶν ἐπιτροπῶν, αποτελουμένην ἐξ Ὁθωμανῶν καὶ χριστιανῶν, εἰς τινὰς δὲ καὶ ἐξ Ἑβραίων, ἤρξατο τὴν 13 Ὀκτωβρίου ε. ε. καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον καὶ ἐπερατώθη μέχρι τῆς 22 ἰδίου μηνός. Εὐρέθησαν δὲ κατοικοῦντες ἐν Κρήτῃ τὸ ὅλον 279,172. Ἐκ τούτων 142,248 εἶνε ἄρρενες καὶ 136,944 θῆλεις. Κατὰ θρησκείματα οἱ κάτοικοι τῆς Κρήτης διακροῦνται εἰς χριστιανούς ὁρθοδόξους 204,781, εἰς μουσουλμάνους 73,487, εἰς δυτικούς 254, εἰς διαμαρτυρομένους 17, εἰς Ἰσραηλίτας 646 καὶ εἰς ἄρμενίους 7.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἤρξατο ἐκδιδομένη ἐν ταῦθα ἡ πρὸ τίνος ἀγγελθεῖσα «Νέα Ἑφημερίς» τοῦ κ. Ἰω. Καμπούρογλου. Διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Νέας Ἑφημερίδος» ἡ πρωτεύουσα ἀποκτᾷ ὄργανον, ὅπερ θέλει ἐξυπηρετῆσαι πολυλαχῶς τὰ συμφέροντα αὐτῆς.

Ἄλλαι ἐφημερίδες ἐξεδόθησαν ἐπ' ἐσχάτων αἱ ἐπόμεναι· Ἐνταῦθα ἡ «Ἑφημερίς τῶν Θεάτρων» ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος δημοσιευομένη, ἐν Ἀλεξίᾳ ἡ «Ἀνεξαρτησία», ἐν Βουλῇ ἡ «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ», ἐν Ἀργυροπόλει ἄλλη ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον, ἐν Χανίοις ἡ «Πατρίς». Ἀγγελλεταὶ δὲ ἡ ἐκδοσις καὶ ἄλλης ἐν Ἀλεξίᾳ ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Βουκέφαλος τῆς Μακεδονίας».

Ἐν Κύπρῳ ἐκδιδομένη ἦδη πέντε ἐφημερίδες, ἅπασαι ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος. Τρεῖς ἀγγλιστί: Cyprus (ἡ Κύπρος) Cyprus Times (Οἱ Καίροι τῆς Κύπρου) καὶ ἡ Cyprus Herald (ὁ Κήρυξ τῆς Κύπρου) — δύο δὲ ἑλληνιστί: Ἡ «Ἀλφειὰ» καὶ «τὸ Νέον Κτίον». Πλὴν αὐτῶν, ἐκδίδεται καὶ Ἑφημερίς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐξεδόθη φιλοκαλῶς ἐκτετυπωμένον τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ 1882 τοῦ κ. Ν. Μανιτάκη, περιέχον ὕλην ἐκλεκτὴν καὶ ποικίλην.

Ἐκδίδεται προσεχῶς ἐν Ἀργυροπόλει ὑπὸ τοῦ σχολάρχου κ. Ἰω. Παξῆ σύγγραμμα, δις τοῦ μηνός ἐκδιδομένον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Πεατῆς». Ἐν Ζακύνθῳ δὲ ἄλλο περιοδικὸν σύγγραμμα μηνιαῖον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Μνημοσύνη».

ΑΓΓΕΛΙΑ

ἐκδόσεως ὁδηγοῦ τῶν ἀπλῶν τοπογραφικῶν περιγραφῶν.

Ἡ γεωγραφία, ἐπιστῇμῃ περιλαμβάνουσα ἐν τῇ περιοχῇ αὐτῆς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν φύσιν, προήχθη κατὰ τὸν παρόντα κυρίως αἰῶνα παρὰ τὴν πεπολιτισμένους ἔθνεσιν εἰς μέγαν τελειότητος βαθμόν. Ὑπὲρ ταύτης καθ' ἡμέραν καὶ ἰδιώται, καὶ γεωγραφικαὶ ἑταιρίαι, καὶ κυβερνήσεις ἐργάζονται, ἀπείρους καταβάλλουσαι κόπους καὶ κλοσασταῖα κερφάλαια· ἀπείρου δὲ καὶ πολυτίμου ἀποκομίσθησαν ἐκ τῆς εὐγενοῦς τούτων ἐργασίας ὑπὲρ τῶν ἰδίων αὐτῶν πατρίδων καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος καρποί.

Ἡ γεωγραφία, ὥπερ εἶκον τοπογραφικὴ, ἀπεικονίζει τὴν κατὰστασιν τῶν διαφόρων τῆς γῆς τόπων, διαγράφουσα διὰ γεωικῶν γραμμῶν καὶ χρωμάτων τὸν φυσικὸν σχηματισμὸν

ἐκάστου, τὰ ὄρια, τὰ ὕδατα, τὰ πεδία, τὰ ὄρη, τὰ προϊόντα, τὰς πόλεις, τὰς κώμας, τὴν βιομηχανίαν, τὴν γεωγραφίαν, τὴν ἡθικὴν τῶν κατοίκων, τὴν ἐμπορίαν, τὴν πολιτικὴν καὶ διανοητικὴν κατάστασιν, τὸν πολιτισμὸν ἐν δυοὶ λέξεσιν, ὥς ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, τὴν φύσιν καὶ τοὺς οὐκίητορας τῶν τόπων.

Ἐν τοῖς ἡ ἐπιστήμῃ αὐτῇ παραμελεῖται παρ' ἡμῖν. Παραμελεῖται δὲ κυρίως ἡ γεωγραφία αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἐν τῇ «Ἑστία» ἐδημοσίευσamen πρό πολλοῦ (ἐτ. 1877, φυλλάδ. 79) μελέτην περὶ τῆς ὠφελείας τῶν γεωγραφικῶν ἐπιστημῶν, ἐν ἣ διαλαβόμεν, κατὰ τὴν κρίσιν ἡμῶν, καὶ πολλὰ περὶ τῆς ζημίας, ἣν παρέχει ἡ ἀγνοία τῆς Ἑλλάδος εἰς αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνας. Ἰκανὰ δὲ περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ἐγράψαμεν καὶ ἐν τοῖς προλεγομένοις τῆς μεταφράσεως τῶν «Ὀδοποιικῶν Ἡμετέρου, Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας».

Δὲν ὑπάρχει παρ' ἡμῖν ἑλληνιστὶ γεωγραφικὴ συγγραφὴ τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑαυτῇ ὀνόματος τούτου, πληροῦσα τοὺς ὅρους ἐπιστημονικοῦ συγγράμματος καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας καὶ τῆς διοικήσεως, πολιτικῆς τε καὶ στρατιωτικῆς. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὑπάρχουσι πραγματεῖαι περὶ τινων ἑλληνικῶν τόπων, ἀλλὰ καὶ αὗται εἶνε εὐαριθμοί. Τὰ γενικά δὲ διδασκτικά γεωγραφικὰ ἐγγεγραμμένα εἶνε μεταφράσεις ξένων γεωγραφικῶν συγγράμμάτων, ἐν αἷς τὸ περὶ Ἑλλάδος μέρος δὲν περιέχει ἢ ὀνόματα γεωγραφικά, καὶ ταῦτα πολλὰ καὶ ἐσφαλμένα, καὶ ἀριθμοὺς τοῦ πληθυσμοῦ.

Αἱ μόναι σήμερον πηγαὶ περὶ τῆς γεωγραφίας τῆς Ἑλλάδος εἶνε αἱ εἰς αὐτὴν κατὰ διαφόρους χρόνους γενομένηαι περιοδεῖαι ἀλλοδαπῶν, γραφεῖσαι τὸ πλεῖστον πρὸς ἀρχαιολογικὸν σκοπὸν καὶ πρὸς γνῶσιν τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας καὶ ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος, ἐλάχιστα διαλαμβάνουσαι περὶ τῆς νέας. Τινὲς δὲ τῶν περιγραφῶν τούτων εἶνε συμμύσματα πεπληγμένων καὶ ἐλλειπῶν εἰδησεων, αἵτινες διηγέονται μὲν τὸν γέλιον καὶ τὴν ἰαροσύνην ἀναγνωσθεῖσαι ὑπὸ Ἑλλήνων, ἔχον ὅμως καὶ ἔγρους πολλὴν ἐπίβρασιν ἐπὶ τῶν γνωμῶν τῶν ἀλλοδαπῶν περὶ Ἑλλάδος.

Παρ' ὅλων τῶν γεωγραφούντων ἐλέχθη καὶ ἐπανελήφθη ὅτι μόνον εἰ ἐγγύροισι εἶνε ἱκανοὶ νὰ γράψωσιν ἀκριβοῦς περιγραφὴν τῆς πατρίδος αὐτῶν, ἣ καὶ ξένοι ἐπὶ μακρῶν χρόνων διαμεινάντες ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. Ἐγόμεν δὲ καὶ πρόσφατα παραδείγματα παρ' ἡμῖν τῆς ἐκτιμήσεως, ἥς ἔτυχον παρὰ τῶν ξένων ἐπιστημονικῶν συγγράμματα Ἑλλήνων γεωλογικά, γεωγραφικά, στατιστικά κτλ. περὶ Ἑλλάδος διαλαμβάνοντα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξήγαγον πορίσματα μερίστης ἐπιστημονικῆς ἀξίας. Ἐν τῷ συμπερίοντι δ' ἔγκειται τῷ πολιτικῷ καὶ κοινωνικῷ τῆς Ἑλλάδος οἱ λόγοι αὐτῆς νὰ τρέπονται ἐνίστα καὶ περὶ τοιαύτας ἐργασίας, αἵτινες ἴσως ἐν ἀρχῇ δὲν θὰ φέρωσι τὸν τύπον τῆς τελειότητος, ὁ χρόνος ὅμως θέλει βελτιώσει τὸ ἔργον. Ἄλλως τε δὲ καὶ ὀφείλομεν νὰ προσφέρωμεν ἀδιαλείπτως τι πρὸς γνῶσιν τῆς ἡμετέρας χώρας εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, ὅς τις μεταγίγρῃ ἐνταῦθα δὲ φῶτα. Τὰ τελευταῖα πολιτικὰ γεγονότα τῆς προσταρτήσεως τῶν νέων χωρῶν, τῆς διοικήσεως αὐτῶν καὶ διατρέσεως, ἀκριβοῦσι, νομίζομεν, νὰ καταδείξωσι τὸ μέγεθος τῆς ζημίας, ἣν ὑπέστημεν ἐκ τῆς γεωγραφικῆς ἀγνοίας.

Πρὸς ἐκπόνησιν γεωγραφικῶν ἔργων δύο ὑπάρχουσι κυριώτατοι τρόποι· ὁ μὲν συνίσταται εἰς τὴν ἐξ αὐτοῦς περιγραφῆν τῶν τόπων, ὁ δ' ἐξ τῆς μελέτης προὑπαρχόντων περὶ αὐτῶν συγγράμμάτων.

Ἀμφοτέρων ὁμοῦ τῶν τρόπων τούτων τό γε νῦν ἔχον ἀτελὲς μόνον δύναται παρ' ἡμῖν νὰ γίνῃ χρήσις· διότι ὥς πρὸς μὲν τὸ πρῶτον ἡ ἑλλείψις πλήρους συγκοινωνίας καὶ ἀνέτου κατὰ τὴν περιήγησιν βίου καθιστῶσι κοπιώδη, δυσχερὴ καὶ πολυδάπανον, εἰς τινὰ δὲ μέρος καὶ ἀδύνατον, πᾶσαν πρὸς τοῦτο περιοδεῖαν ἐν Ἑλλάδι· τοῦ δὲ δευτέρου σχεδὸν δυνατότητα εἶπεν οὐδεμία, διότι περὶ τινων μὲν χωρῶν ἑλληνικῶν εὐάριθμα καὶ ἀνεπαρκῆ ὑπάρχουσιν περιγραφικὰ πονήματα, περὶ τινων δ' ἐντελὲς ἔλλειπουν.

Μεθ' ὅλας ὁμοῦ τὰς δυσκολίας ταύτας, ἥς προαναφέρσαμεν, νομίζομεν, ὅτι δύναται νὰ γίνῃ ποῖα τι ἀρχὴ ἐξερυνήσεως τῶν κατὰ μέρος τμημάτων τῆς Ἑλλάδος, νομῶν, ἐπαρχιῶν, δήμων ἢ καὶ μικροτέρων τοπικῶν περιφερειῶν, ἐκτιθεμένης τῆς περὶ τούτων τοπογραφικῆς ἐργασίας ἐν εἰδει γεωγραφικῶν ὑπομνημάτων ἢ ἐκθέσεων. Τοιούτων δὲ κυρίως ὑπομνημάτων ἔχομεν ἀνάγκην, διότι διὰ τούτων ἐκτίθεται ἀναλυμένως ἡ φυσικὴ καὶ πολιτικὴ κατάστασις ὁρισμένων τόπων, καὶ παρέχεται ἀφθονος ὅλη καὶ γρησὶα τοῖς γεωγραφοῦσι.

Περὶ τὴν ἐκπόνησιν τοιούτων περιγραφικῶν ἐκθέσεων τῶν τόπων δύναται, νομίζομεν, ν' ἀσχοληθῶσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ

ἤττον πάντες οἱ παιδεύσεως ἐγκυκλίου τυχόντες· οἷον οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀνώτεροι διοικητικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ κατὰ τόπους καθηγηταὶ καὶ ἑλληνοδιδάσκαλοι, οἱ ἐπισκοποὶ περὶ τῶν ὑπὸ τὴν ἐπισκοπικὴν αὐτῶν δικαιοδοσίαν ὑπαγομένων τόπων, οὓς περιέρχονται κατ' ἔτος, οἱ ἐροκλήρυκα, οἱ φοιτηταὶ περὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν πατρίδων καὶ πᾶς τέλος λόγιος περὶ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ διαρκῶς οἰκεῖ.

Ὑπὸ τοιούτων σκέψεων ἐλαυνόμενοι καὶ θέλοντες τὸ ἐφ' ἡμῖν νὰ ἐνθαρρύνωμεν τὰς τοιαύτας μελέτας, καὶ διευκολύνωμεν τοὺς θέλοντας ν' ἀσχοληθῶσι, παρέχοντες ἐλαχίστην τινα εἰς τὰς γνώσεις των συνδρομὴν ἐκδίδομεν

Ὁδηγὸν τῶν ἀπλῶν τοπογραφικῶν περιγραφῶν.

Τὸν ὁδηγὸν τούτων ἔχοντες ὑπ' ὄψιν οἱ βουλόμενοι νὰ γράψωσι περιγραφὴν ὁρισμένης τοπικῆς περιφέρειας, δύναται νὰ ὀδηγηθῶσιν, ὥς ἐπὶ διαγράμματος προαίρου, περὶ τὴν τάξιν, ἣν ὁ ἀκολουθῶντας εἰς τὰς ἐρευνας των, καὶ περὶ τὰ πράγματα, ἀτινα ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ γίνωσιν ὑποκείμενοι τῆς μελέτης καὶ παρατηρήσεως των.

Δὲν ὀρίζονται βεβαίως ἐν τῷ ὁδηγῷ πάντα τὰ θέματα, διότι τοῦτο ἀδύνατον, παρελείφθησαν δὲ καὶ τὰ καθαρῶς ἐπιστημονικά, τὰ ἀπαιτοῦντα εἰδικὰς γνώσεις, διότι ὁ ἐπιστήμων ὀρυκτολόγος, βοτανικῶς, ζωολόγος, κοινωνιολόγος, κτλ. γνωρίζει πῶς θὰ ἐργασθῇ· καὶ ὁ γεωγράφος βεβαίως γνωρίζει, ἀλλὰ τὸν ὁδηγὸν τούτων δὲν δίδομεν εἰς χεῖρας γεωγράφων ἀλλ' εἰς χεῖρας λογίων, οἵτινες ἔχοντες ἐγκυκλίον παιδεύσειν, δύναται νὰ ὑπερηρῇσιν τὴν πατρίδα των καὶ νὰ πλουτίσωσι τὴν φιλολογίαν αὐτῆς διὰ τοιαύτης μελέτης. Ὁ ὁδηγὸς περὶ λαμβάνει ἐν κατὰ φύσιν τάξει τὰ κύρια καὶ ἀπαραίτητα τῆς φυσικῆς καὶ πολιτικῆς περιγραφῆς θέματα, ἀτινα οὐδεὶς δύναται νὰ παρίδῃ θέλων νὰ γράψῃ περιγραφὴν τόπου ὑπὸ γεωγραφικὴν ἔσφιν. Τὰ θέματα εἶνε βεβαίως ἅπτερα καὶ ποικίλα· τινὰ μάλιστα καὶ ἰδιόχουσι κατὰ τύπους, ἐκ τοῦ ὁδηγοῦ ὅμως ὁ τοπογράφος δύναται νὰ ὀδηγηθῇ εἰς τὴν ἀνέυρεσιν τοῦ μὴ ἐγγεγραμμένου καὶ ἔχοντος ἀξίαν διὰ τὸν ἀναγνώστην.

Ὁ τοπογραφικός οὗτος ὁδηγὸς θέλει χρησιμεύει πρὸς τοῦτοι καὶ ὡς βοήθημα κεφαλαιώδες εἰς τοὺς στρατιωτικούς, τοὺς ἐντεταλμένους τὰς λεγομένας κατοπεύσεις (reconnaisances), ἢ τοὺς βουλομένους ν' ἀνερευνήσωσιν οἰκοθελὲς καὶ περιγραφῶσι χώραν τινα ὑπὸ στρατηγηματικὴν ἔσφιν· εἵπομεν βοήθημα κεφαλαιώδες, διότι εἰς τὰς στρατιωτικὰς κατοπεύσεις προτινόνται ἐκ τῶν ἐπιτελείων τῶν στρατῶν τὰ θέματα πρὸς μελέτην καὶ ἐρευναν, ὅπως ἰδιόχοντα, οἷαι π. χ. αἱ λεπτομέρειαι τοῦ ἐδάφους, περὶ ὧν πραγματεύεται εἰδικώτερον ἡ στρατιωτικὴ τοπογραφία.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν δὲ καὶ τὸν πρακτικὸν σκοπὸν τοῦ ὁδηγοῦ προσεπαθήσαμεν νὰ καταστήσωμεν αὐτὸν ὅσον οἷον τὰ σύντομον, ὅπως ἀποδῇ εὐπαρακολούητος καὶ εὐμνημόνευτος.

Ὁρελόμεν δ' ἐνταῦθα τέλος εὐχαρίστως νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οὐδεμίαν ἀξίωσιν ἔχοντες ἀμειβῆς ἐκ τοῦ ἔργου τούτου, καὶ ἐπιθυμοῦντες τὴν δωρεάν διανομὴν αὐτοῦ τοῖς βουλομένοις ν' ἀσχοληθῶσι εἰς περιγραφὴν τῆς πατρίδος των ἐτόχου μιν συνδρομῆς παρὰ τῷ φίλῳ Κ. Δάμπτῳ Κορομηλῇ, προθύμῳς ἀναλαβόντι πᾶσαν τὴν δαπάνην τῆς ἐκτυπώσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 9 Δεκεμβρίου 1881.

A. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.

BIBLIA

2486. **Ἑστία.** Ἐκδόματα κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Γ'. Τόμος IB'. 13 Δεκεμβρίου 1881. Ἀριθ. 311 (259). Λεπτά 20. Ἀθῆναι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6 4^α, σελ. 16. Περιεχόμενα: Τὸ Stabat mater. (Ἐκ τῶν τοῦ Henry Murger). — Ἡ δεσποινὴ Λαυραλίερ. (Μυθιστορία Ἰουλίου Σανδῶ. Μετάφρ. Ἀρσενίου Γ. Παπαδοπούλου). — Ὀλιανθὸν ἔθιμα. — Αἱ τελευταῖαι λέξεις ἐπισήμων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. — Τὸ λείψανον τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρᾳ. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀλγέβειαι. — Σημειώσεις.

2487. **Histoire Grecque** par Ernest Courbis, traduite de l'allemand sous la direction de A. Bouché-Leclercq, professeur suppléant à la Faculté des Lettres de Paris. Tome troisième. Paris, Ernest Leroux, éditeur, 28, rue Bonaparte. 1881. Fascicule N° 20. — Souscription à l'ouvrage complet: 35 fr.